

כדפירשתי, חנה סיכא קאי, שבחאם בשמחה כוונת הקושיא מה שגמרה בעליל שלטי לא לין רש"י בברכות יחד רק חנה סיכא קאי וסלי ודקמי מאימתי שבק לגמרי, ובשמיני הקושיא דקמי מאימתי. ולפי' נלך להבין מאי בצי המקשן דברכות בסלי דקמי מאימתי דלמך, ונאמר שנין הוא בפ"ע וסרי מילי ויכו, וקושיא אחריתא מקשה בהא, היינו למש נקט מאימתי במ"ס, וכך מקשה, כפי דברינא על כרחך בהסחלה לחוד חיירי, דסחם משנה היא ולא פליגי דה ר"א ואמרי כדלעיל. ודייק למטי מאימתי במ"ס, אחי למעטי שבכל מקום דגריס מאימתי במ"ס הוראנו הסחלה לחוד, חס חנו בקושייתו לעיל, ולפי' שלש קושיות מקשי, חדא חנה סיכא קאי ודפרישתי, שנייא דקמי מאימתי במ"ס, וסליחא מאי שגא דלמך ערבין דרישא. ע"ז בחירולא קחא דכתיב בשבך ובקומך נחישבו חרי קושיא כדלעיל, ועל השלישית משני וסלי קמי זמן ק"ש דשכיבא חומה, פירוש חן כפי מני חני חומה בלא מ"ס, דליגה עיקר וליכא דה שום נפקותא. עיין ל"א וחמלא סיוע לדברינו חלס. וסא דרייקא המתניחין וסא דוקא במ"ס, דודאי לאו למס הוא (עיין דרישה עומ"מ סימן ע"ג סק"ס שם בחמלא דבריו בעיני חני חף על שבוטע ביעוי (שבטות כע ע"כ) ח"ל, סא כללא נקוט בידך ממני שבכ"מ דלמך חלמודא סרי כפי, או כילא בו, לאו למימרא שחניס וסאני כן בחמס, אלא כלומר לעיקרא דמילתא חני כפי, אכל עכ"פ לא לחס חני סחנה כפי כסדיא), לאו בשביל דלריכס לגופה, חלס במכוון הטיל מ"ס יחירס לסשוון דה סחילס הסמניום לכוף משניום, ששם בחיבה בשלום סופו מ"ס, כדי לענין דה סופו בסחלה, עיין הכוונס שכעיר סחוי"ע ז"ל שלס עוקלין, גס עיין ילקוט פ' וסחחן ויסי בחרבניס שגס סחיל משה בחר חס סחורס סזחא, מ' שגס סחחיס יסרלל לקבל תורס שבט"פ. ומוס הטעם מ' דורות ממסר רבינו עד רבי ססידר משניום. ולכן פסח הסמניום במ"ס מאימתי וסייס במ"ס בשלום. וביסור כדי לעורר נפחיתחו חס נשמת כל חדם על חס דלמך (מחמס ל"ע ע"כ) תורס יחסס בחרבניס ונשמת מולרס בחרבניס כל סחממר חורסו נשמתו משחממר, כי משנס חחיות נשמת :

אולם לפי דברינו יקשו לכאורה דברי הסוס' דכחל ר"ה וסא קמ"ל דכפרס לא מעכבא ח"ל, וס"ס סניחא חדא זימנא במסכת ננעים ומיחסי לס כהעל, סעריב שמשו חוכל כחרומס. וי"ל דרגילות של משניום לסחמוטיין בקולר חף למס שמופרס ככר. וקסס חסס חדא זימנא וסחס מפורס ככר חייכא סכא בפסח סס"ס. חכל דבר פסוק הוא, דלחו על סחנא דמתניחין חלס על סחנא דכרייתא דכבר כל סדר משניום סס"ס חיס נסדר לפניו חוס דקא מקסס, למס לחסס סחיגע עמלו לסדחיק דיגא דכפרס לא מעכבא בדרך קמ"ל במשחמוחא דסלי מתניחין, סא ידע שדן סוס יולל במפורס במתניחין דנגעיס בו. ומשני שחן זס מן סחימא, דסחחא דרגילות של סחמוטיות לסחמוטיין בקולר חפילו למס שמופרס ככר סכוס יוסר חמיס, מכש"כ סכא שחמכא סלי רגילות חוס יסחא ליס להקדים לסדחיק כוונת סחחיתין מה שנגסס כליחור חח"כ :

דף ה ע"א אבר רבא ואי תיסא רב חסדא אם רואה

אדם שיסורין באין עליו יפושש במעשיו שנאמר גחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ה', פשפש ולא סצא יתלה בביטול תורה שנאמר אשרי הגבר אשר תסורנו יה ובתורתך תלמדנו, ואם תלה ולא סצא בידוע שיסורין של אהבה הם בו :

עיין רבוס סקוסיין כהר"ף בפ"י, וסוקף עליהם יס לסקסיין עוד. אם רואה אדם שיסורין באין עליו, וקסס דמשמע חס ככר רוחס שמתס דיין מכווס נגדו וסיסורין ככר מנסיס חוסו חו סוס דחייב לפשפש במעשיו, סא מקודס לכן חנו לריך, חלס סלרס מלס עון סוס וכל יוס ויוס חייב לפשפש במעשיו ולסוב : (שבת קכ"ג ע"א) ר"א חומר טוב יוס חסר לפני מיסחק שאלו סלמידיו וכי חדם יודע לחכו יוס ימוח ח"ל וכש"כ יסוב חיוס שחא יעוס למסר ונמלא כל ימיו כחשוכס : שנאמר, יפלה חמלי סחיגע סכא לחסויי סיוע מן סקרא, דגס כעירובין י"ב ע"כ חחא סא

מאימתי קורין את שמע בערבין משעה שהבהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי ר' אליעזר, וחכמים אומרים עד חצות בו. המפרשים פירשו דהא דרייק ומטי מאימתי ולא חומי, סא מטעמא דמלישנא חומי סוס משמע דקאי על כל חומן, וכיס נרסס דסלי דברי ר"א קאי על משעס ג"כ וסכל מדרי"א, שזס חנו. לכן במכוון קמי מאימתי סחמ"ס רומז על סחחלה לחוד, ופירשו דמחחילס שחל מאימתי סחחלס חומן ק"ס, ומפרס משעס בו פירוש דכסחחלה לוח חמן דפליג ססוס משעס בו, וסח"כ כח ומטי שחל לא כן סוס ככונגע לכוף חומן ק"ס, דכסוף חומן חוכס פלוגתא בין ר' חליעזר וחכמים :

ולא זכיתי להבין פירושם זה, סח"ך נאמר שסמ"ס עיקר ורומז על סחחלה לחוד, סא מלינו להלן ע"כ ורמיכו מאימתי קורין ק"ס בערבין משעסי נכס לחכול פחו כמלס עד שס שמוסר ליפסר מחון סעורחו, דמיירי בכל סמך חומן משעסי נכס עד שס שמוסר ליפסר, וסע"כ הגירסא מאימתי במ"ס. וסו סס בסמוך גרסיין ורמיכו מאימתי מחחילין לקרוס ק"ס בו, וסו סס"ס ככר מורס על סחחחלה לחוד, מחחילין ל"ל. לכן נמסחי בסדין פירושא כפר דברי סעירן ערך מחי ח"ל. ממחי קורין חס שמע כערבין, פירוש מ"ס סרלכון חנו עיקר בו עיין חלן דרלשון לליין, וליכא למעטי סקאי על כל חומן ודברי ר"א קאי ג"כ על משעס, דסרי לא מלינו פלוגתייו כסחחלה חלס ככסוף. עיין להלן (ג' ע"א) וס"ל ריסא לאו ר"א חוס, (רש"י סס) וסא דקמי דברי ר"א חכוף חומן קאי, ע"ס כרי"ף וסחלס כפר ביחור :

ולרובחה לוח חליע מה סחחיתו לסקסוס ככונס דיין ומסחיסיוסו סענין שחכר בס"ד יסכר כסדיא סחמ"ס חניס עיקר ומלי למיקט חומי בלא מ"ס. סממר מקסי סכא חרי קושיא, חנא חייכא קאי דקמי מאימתי, וסו חלי שגא דחני כעריכס ככיסא ליחסי דסחריס כריסא, ומשני חנא חקרא קאי דכתיב בשבך ובקומך וסלי קמי זמן קריחא שמע דשכיבא חחיס משעס שסכסיס בו. וסחמא סא כחירולא קמא שפיר נחישבו חרי קושייא, כתיב בשבך ובקומך שמינין חרי, שחונס על חדם לקרוס שמע וססקדיס ערביס כריסא, ומלי כפי כסלי וסלי קמי דלכאורס גס מכולל סכיס חוס :

וליישב וסח נכוס לריס מסכת סעמיה לספיר על סעיון דסס : (סעמיה משנס רלשונס) **מאימתי** מזכירין גבורות גשמים בו.

מקסס שס סממר חנא חייכא קאי דקמי מאימתי, (רש"י סס) כלומר מדקמי מאימתי מכלל דפשיטא ליס להלי סנא דחייבים לסכיר וסכא חוין דמחוייב לסכיר עכ"ל. יס לעיין רלשיס מאי דחקיס דרש"י סחולך כלומר, וסח חמלי סחס סינס ליסחיס מלישנא דפירשו בברכות, דכברכות זס לשונו, סיכא קאי, מסיכא קא סליק דחנא כיס חובס קריחא שמש ססחחיל לשחל כחן זמן סקריחא. חולס י"ל דלרש"י סעניס חוס קא קסיא לוח, בשחמא בברכות דליכא למימר שבחחס סמסכסו סקודמוס ככר למד חובס ק"ס ורק סמקשן מעוס סלס ידע מקומו סיכן חוס שחל שחלס סיכא חוין, דסא זס סחחלה סס"ס חוס חלס על כרחך על סחנא דמתניחין חוס דסקסס סח"ך חפסר ליס לשחל מאימתי קורין ופדיין ליכא שוס ידיעס על חובס, ועל קושיא כוס שפיר נקט ליסנא חנא סיכא קאי, שפירשו כדברי רש"י לעיל מסיכא קא סליק דחנא כיס חונס ק"ס, ר"ל חלס זס בפסח סס"ס ובסחילוס קאי, וסח"ך מיד כסחחלה מחחיל לשחל על זמן סקריחא. חכל כעעיס דכבר קדמו סמסכסו סרביס, ודלי דסמקשן לא על סחנא דמתניחין כחיסו ענין דברכות קא מחמיס, חלס על חיס מקומו שחל, וסח"ך נופל על שחלס כוס ליסנא חנא סיכא קאי, לקך פוקף לחסר סליין רש"י כעעיס חנא סיכא קאי, מסקן וסומר דככר לאו חנא סיכא קאי, חלס מדקמי מאימתי חוס כל עיקר קושייס, וכלומר מדקמי מאימתי מכלל דכבר פשיטא להלי חנא מחלד סמקמוס סקודמיס כס"ס דחייבים לסכיר, שחל סמקשן וסכא חוין חוס סמקוס דמחוייב לסכיר, וס"ס :

המורה חס, חוין שדברי סמקשן חנא סיכא קאי דקמי מאימתי מחלקס רש"י לשני דריס נפרדיס, בברכות סקושיא